

har, som sagt, nogen Tvivl om, hvorvidt de, som ville udvandre, overhovedet ville have den nødvendige Tillid til disse af Regjeringen ansatte Bestillingsmænd, ligesom jeg ogsaa mener, at det kan være vanskeligt nok at finde Mænd, som egne sig til at ansættes i dem. Dertil kommer, at det er en hel ny Art Embeder, som her skal oprettes. Det er vel sandt, at Udgiften dertil ikke vil falde Statskassen til Byrde, idet enhver Udvandrer skal give 24 Cl. for at faae en saadan Veiledning, men denne Betsøftning falder baade paa dem, som ville benytte disse Bureauer, og paa dem, som ikke ville det, hvilket jeg anser for mindre korrekt. Det er klart, at jo flere Udvandrere der kommer tilstede, desto høiere ville vedkommende Bestillingsmænd blive lønede, men, naar dette er saa, kan man virkelig ikke frigjøre sig for den Tanke, at Agenterne ville udsprede, at disse Bureauer i lige saa høj Grad som de selv eller Andre ere interesserede i Sagen, og at Følgen deraf let kan blive, at Folk faa mindre Tillid til dem end til de særlige Agenter. Jeg er derfor enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds i, at det maatte var bedst, om den nævnte § 5 gik ud. — Med Hensyn til § 3 skal jeg bemærke, hvad jeg allerede før har sagt, at ligesom jeg ønsker, at de Folk, som virkelig føle sig kaldede til at rejse histover, og som af en eller anden Grund ikke føle sig hjemme her, maa kunne faae paalidelig Veiledning, saaledes ønsker jeg, at Ingen maa loffes til den anden Verdensdel, som ikke af de nævnte Grunde vil søge derover. Hvad jeg derfor frygter ved Bestemmelsen i § 3 om, at Ingen kan blive Fuldmægtig hos en Udvandringsagent, som ikke i de sidste 5 Aar har havt fast Ophold her i Landet, er, at denne Bestemmelse er for streng. Den er endog strengere end selve Loven af 1ste Mai 1868, thi vel opstiller denne som almindelige Betingelser, at vedkommende Agent skal være en uberygtet Person og have opholdt sig her i Landet i 5 Aar, men fra denne sidste Betingelse om Opholdets Varighed kan Justitsministeren dog gjøre Undtagelser, og det kan ikke negtes, at en Mand, der er kommen hjem fra Amerika, og som har været bosat her i

Landet f. Ex. 2—3 Aar eller i endnu kortere Tid, mangen Gang kan være den allermeest paalidelige Betviser for dem, som søge Oplysning om den anden Verdensdel. Ligeledes forekommer det mig, at Slutningsbestemmelsen i § 3 er for streng, naar det der hedder: „Uden saadan Fuldmagt maa Ingen hverve Udvandrere eller offentlig tilhyde sin Medvirkning til Udvandring eller give Anvisning paa Udvandringsagenter, være sig i Indlandet eller i Udlandet.“ Det kan, som sagt, virkelig godt tænkes, at netop de Folk, som have den bedste Kundskab til Sagen og den bedste Villie til at give saadan Veiledning, ved denne Bestemmelse ville blive udelukkede derfra. Derfor tror jeg, der bør træffes en Bestemmelse, hvorved de undtages fra denne Regel, der ikke ville drive Saadant som Næringsvei, men som blot ønske at give deres Medmennesker en Veiledning i saa Henseende. Der vilde vistnok kunne indsættes en Bestemmelse, hvorved det, om Vedkommende kunde straffes derfor eller ikke, blev gjort afhængigt af, om han havde givet saadanne Oplysninger og saadan Veiledning for Betaling eller ikke. Alt Bøden i § 4 er sat op fra 200 Rd. til 2000 Rd., maa jeg billige, da jeg, som sagt, gaar ud fra den Forudsætning, at den paalideligste og omhyggeligste Veiledning, der kan gives, ikke er for god.

Justitsministeren: Med Hensyn til Bedømmelsen af dette Lovforslag i Almindelighed er Synspunktet fuldstændig rigtig betegnet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille), hvorimod den ærede første Taler, Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Turen) forekom mig, i alt Fald i sine Udtalelser — skjøndt han vistnok ikke har været opmærksom paa Forskjellen — flere Gange at bruge saadanne Udtryk, at den egentlige og væsentlige Grændse for Loven forsvandt. Det ærede Medlem talte nemlig oftere om Udvandrerne, som om Loven var rettet imod selve disse og nærmest sigtede til at give Bestemmelser med Hensyn til alle dem, som ville udvandre, men dette er slet ikke Tilfældet. En Mand kan udvandre fuldstændig, som han selv vil, uden paa nogen Maade at